

fuldkommen overbevist om, — men i Umuligheden af overhovedet at kunne gennemføre det Slags Principer i deres fulde Conseqvents, et Princip, man forsaavidt gjerne kan være enig med ham i, at man bør bestatte de ringere stillede Folk i Samfundet lempeligere end andre. Men der maa paavises en Maade, hvorpaa dette kan skee, for at man overhovedet kan udtale sig saaledes, som man har udtalt sig. Den Ting forekommer mig klar, at vil man gennem Indkomstskatten give de mindre Begunstigede en Opreisning, fordi de paa andre Punkter maae betale ligesaa Meget som de mere Begunstigede, skal man lade være her at stille dem lige, og at lade Lempelserne gaae igjennem i alle Sætser. — Det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem her ligeoverfor (P. Olsen), kunde jeg under andre Omstændigheder maastee nok have indladt mig paa. Han har utvivlsomt Ret i, at der saavel i Regjeringsforslaget som i det her tidligere vedtagne Forslag var gjort en bestemt Undtagelse for Kjøbenhavn; men det ærede Medlem vil heller ikke have overseet, at netop den Undtagelse, hvorved man troede, at Kjøbenhavn blev stillet gunstigere end det øvrige Land, ikke var helbig. Det er dette, der har foranlediget, at Udvalget ogsaa for Kjøbenhavns Vedkommende har sat den Størrelse noget tilbage, hvor den fulde Skat skulde indtræde. Dette har efter min Formening mindre Betænkelse ved sig, end det System, det ærede Medlem her har valgt, nemlig at løste alle Sætser baade for Kjøbstæderne og for Landet op til en Sum, der ligger 1,200 Rd. nærmere, idet nemlig det ærede Medlem vil see, at man derved kommer til at give en Mængde Indtægter Moderation, der efter den stillede Beregning ikke skulde have den. Dette er navnlig en Indvending, jeg maa holde fast paa overfor Forslaget, stillet til Procentsystemet, idet det selvfølgelig, navnlig der, vil udøve en ikke ubetydelig Indflydelse paa det Beløb, der kommer ind gennem Skatten. Det ærede Medlem vil ikke have overseet, at den store Masse af Indtægter, saavel i Kjøbstæderne som paa Landet, nu vil komme til at faae en reduceret Skatteindtægt, istedetfor at de efter de tidligere Lovforslag vilde blive fuldt beskattede,

og dette kan ikke Andet end øve Indflydelse paa det Beløb, der kommer ud af Skatten. Mindre har dette, som sagt, at bethyde for Finantsministerens Vedkommende overfor Contingentsystemet, men jeg tvivler paa, at det ærede Medlem fuldstændig har gjenmetænkt den Conseqvents, det vil føre med sig for alle Communer i Kjøbstæderne og paa Landet; derved at den store Masse bliver reduceret, falder naturligviis Procenten saa meget større paa de forholdsviis saa Indtægter, der blive tilbage. Som Sagen nu foreligger, og som jeg ønsker at stille den, nemlig at de ærede Medlemmer vilde følge mig ved at vedtage Forslaget, som det nu foreligger fra Landstinget, kan jeg ikke Andet end paa dette Standpunkt at maatte modsætte mig dette Forslag; men iøvrigt skal jeg være enig med det ærede Medlem i, at hvorledes Mellemstæfserne nedsettes, berøer det mere eller mindre paa et reent vilkaarligt Skjøn.

Mine Herrer, der er endnu en Betragtning, som jeg ønsker at gjøre gjældende, og som ogsaa har været medvirkende for mig til at gjøre mit Valg, nemlig den, at jeg ikke anseer Strid af den Bestaffenhed som den, der her foreligger; hvor der ikke er Spørgsmaal om en eller anden Detail, men hvor store Principspørgsmaal staae i Strid overfor hinanden, for at være egnet til, naar det ikke absolut gjøres fornødent, at afgjøres i et Fællesudvalg. Ogsaa dette var for mig en Grund til allerede nu at maatte træffe mit Valg, og deri bestræbedes jeg yderligere derved, at man ogsaa her ved 3die Behandling med stor Styrke fastholdt den intercommunale Beskatning, Noget, som jeg dog dengang ikke med Bestemthed kunde sige, men som jeg nu troer at kunne sige, at man heller ikke i Landstinget vilde vedtage; thi ikke blot erklærede det samlede Udvalg i Landstinget, at det ikke kunde gaae ind paa Loven, som den herfra forelaa, men ogsaa en af Procentsystemets ivrigste Forkæmpere i det andet Thing har offentlig udtalt, at han ikke kunde indlade sig paa at vedtage denne Bestemmelse, at den ikke hørte nødvendigt med til; ja, at den endogsaa kunde betragtes som ikke at tilhøre Procentsystemet. Det forekommer mig, at, naar man med megen